

En una ocasió, a finals de juliol, em van preguntar: *“quin és moment o el dia que esperes amb més ganes del Sexenni?”* La meua resposta va ser molt senzilla: *“el dia 21 d’octubre”*. Sí, eixe ja és el dia posterior al final del Sexenni LV, és el dia que podem dir: *“hem complit, una vegada més, el vot dels nostres avantpassats, s’ha fet realitat per LV vegades”*.

La presència de la Mare a Morella amb motiu del Sexenni LV s’ha acabat. Ha passat una novena de setmanes, dos mesos. Podem pensar que són molts dies, però passen en no res. La il·lusió de l’agost, els carrers, les danses, l’Entrada, el novenari, la Processó, el Rosari pels carrers, ... tot forma part del nostre record i seguirà formant part d’un record present en el nostre cor per molt de temps.

Els darrers dies del Sexenni també són intensos en emocions, el divendres dia 18 d’octubre es congrega molta gent a la darrera de les misses amb veneració de la imatge. Quants pensaments, quantes emocions reprimides, alguns diran: *“no et tornaré a veure”*, tantes coses queden al cor... . D’alguna manera és com si tancàrem una etapa de la nostra vida i n’obrirem una altra: *“què ens passarà durant estos sis anys?”*, *“ja tindrè ... anys”*, *“com estaré?”*.

Després de la missa vivim un emocionant concert de comiat de la Mare de Déu que ja va sent tradicional els darrers sexennis. Mari Pau i Miquel Medina i Toni Ortí (soprano, oboè i orgue) ens van oferir un sentit homenatge format majoritàriament per diverses composicions de l’Ave Maria.

Dissabte, 19 d’octubre, és el dia del trasllat, quasi mil persones acompanyen la xicoteta imatge de la Mare de Déu de Vallivana pels camins de retorn cap al seu santuari. Després de la missa, comencem el sentit recorregut pels carrers de Morella, tots en silenci i amb el pas pausat, escoltant els darrers sons de la banda per honorar directament la Mare fins d’ací sis anys. El pas del portal de Sant Mateu, la relació, la darrera... i ja els camins i l’emoció continguda.

El recorregut, ben conegut per tots, algun prat, els pins i les carrasques, les ovelles i les vaques que ens saluden ... també les roques i les pedres ens van veient passar fins que, ja de nit, arribem al santuari, la casa habitual de la nostra Mare. Ja ha tornat a sa casa. Allà estarà esperant-nos per escoltar-nos i perquè continuem acollint-la en els nostres cors.

Al dia següent és el retorn a Morella, el pensament posat en el fet que un sexenni més hem donat compliment al vot acompanya el nostre caminar fins arribar al Placet, allà cantem el darrer respons: *“liberame domine de morte eterna”*, sí, això ho demanem per nosaltres i per tots els que ens han precedit.

El Sexenni LV s’ha acabat, és el moment d’obrir-nos i treballar pel Sexenni LVI.

A l’interior tenim com un cert buit, però sabem que no deixarem de demanar: *“Mare de Déu de Vallivana, ajuda’m”*. I ella, en qualsevol moment, ens acollirà estiguem on estiguem.

